

प्रवातं रोक्ष्यैवैवर्त्यस्तम्भकहाहपक्तिरुत् । खेदमूर्च्छा-
पिपासाग्नमप्रवातमतोऽन्यथा, ॥ सुखं वातं प्रसेवेत शीघ्रे-
शरदि मानवः । निवातं ह्यायुषे सेव्यमारोग्याय च
सर्वदा, । आतपः पित्तदृष्ट्याग्निस्त्रेदमूर्च्छाश्मसाक्षत्, ।
दाहवैवर्त्यकारी च व्याया चैतानपोहति, । अग्निर्वात-
कफस्तम्भशीतवेपथुनाशनः । आमाभिष्यन्दजरणो रक्त-
पित्तप्रद्रवणः, । शुष्टिर्वर्णवलोत्साहमग्निदोषमतिन्नि-
ताम् । करोति धातुसायश्च निद्राकाले निषेविता, ।

तत्वादित एव नीचनखरोम्णा शुचिना शुक्लवाससा लघू-
ष्णीषच्छलोपानत्केन दण्डपाणिना काले हितमितमधुरपू-
ष्वाभिभाषिणा बभ्रुभूतेन भूतानान्तु, गुरुदृष्टान्तुमतेन सुस-
हायेनानन्यमनसा खलूपचरितव्यं, तदपि न रात्रौ न
केशस्थिकण्टकाश्रयतमभक्षोत्करकपालाङ्गारामेध्यस्थानव-
लिभूमिषु, न विषमेन्द्रकीलचतुष्पथश्चभाषासुपरिष्ठात्, ।
न राजद्विष्टपरुषपैशुन्यान्तानि वदेत् न देवब्राह्मण-
पितृपरिवादांश्च । न नरेन्द्रद्विष्टोन्मत्तपतितक्षुद्रनीचाचारा-
नुपासीत । दृष्टपर्वतप्रपातविषमवस्तीकदुष्टवाजिकुङ्गराद्य-
धियोऽह्वानि परिहरेत् पूर्णनदीसमुद्राविदितमल्लजश्चक्र-
पावतरणानि, भिक्षुशून्त्यागारश्शशानविजनारण्यवासा-
ग्निसंश्रमव्यालभुजङ्ग-कोटसेवाप्यामाघातकलहशस्त्रसन्निपा-
तानिसंभ्रमव्यालसरीसृपशृङ्गिसन्निर्वाह ॥ नाग्निगो-
गुरुब्राह्मणप्रेङ्गादम्पत्यन्तरेणाभियायात् । न श्वमनु-
यायात् । देवगोब्राह्मणचैत्यध्वजरोगपतितपापकारि-
णाञ्च व्यायां नाक्रमेत् । नास्तं गच्छलसुख्यन्तं वादित्यं
वीक्षेत् । शान्दयन्तो परशस्यं वा चरन्तो परस्मै न कश्चै-
चिदाचक्षीत, न चोत्कापातेन्द्रधनूंषि । नाग्निं सुखेनोप-
धमेत् । नापो भूमिं वा पाणिपादेनाभिहन्थात् ॥ न
वेगान् चारयेत् । न वह्निर्वैगान् प्यामनगरदेवतायतनप्रशशान
चतुष्पथसलिलाशयपथिसन्निहतासुत्सृज्यप्रकाशं न वाय्व-
ग्निसलिलसोमार्कगोशुप्रतिमुष्यम् ॥ न भूमिं विलि-
खेत् । नास्रं दतमुषः सदसि जृम्भोद्गारश्चासवधूनुत्-
सृजेत् । न पर्यस्तिकावटम्भपादप्रसारणानि गुरुसन्निधौ
कुर्यात् । न बाणकर्णनासास्रोतोदशनविवरणस्यभिक्षुणी-
यात् । न वीजयेत् क्लेशसुखनखरवस्त्रगालाणि । न गाल-
नखवस्त्रादिद्विं कुर्यात् । न काष्ठलोष्टहृणादीनभिहन्था-
क्षिन्द्राहा । न प्रतिवातातपं सेवेत । न भुक्तमात्रोऽग्नि-
हृपासीत, नोत्कटुक्षिष्टेत् । नात्यकाशानमभ्यासीत ।
न शोवां विषमं प्रारयेत् । न त्रिवसकायः क्रियां भजेत्

भुञ्जीत वा । न प्रततमीहेत विशेषाज्ज्योतिर्भास्वर-
सूक्ष्मचलभ्रान्तानि । न भारं शिरसा वहेत् । न स्वप्न-
जागरणशयनासनचङ्क्रमणयानवाहनप्रधानवनलङ्घनप्लवनप्रत-
रणहास्यभाष्यव्यायव्यायासादीनुचितानन्यतिसेवेत ॥ उ-
चितादप्यहितात् क्रमशो विरमेत् हितमनुचितमभ्यासेवेत
क्रमशो न चैकान्ततः पादहीनात् ॥ नावाक्शिराः शयीत ।
न भिक्षुपात्रे नाङ्गलिष्ठटेनापः पिबेत् । काले हितमित-
स्त्रिभ्रमधुरप्रायसाहारं वैद्यप्रत्यवेक्षितमश्रीयात् । ग्राम-
गणगणिकापणिकशतुशठपतितभोजनानि परिहरेत्
शेषाद्यपि चानिष्टकपरसगन्धस्पर्शशब्दमानसान्यन्यान्येवं-
गुणान्यपि वा संभूय दत्तानि तान्यपि सज्जिकाबालोप-
हतानि, । नाप्रक्षालितपाणिपादो भुञ्जीत कृत्वोच्चार-
योद्धितो न सन्ध्ययोर्नापाश्रितो नातीतकालं स्नीनमति-
मात्रञ्चेति न भुञ्जीतोद्धृतस्नेहम् ॥ नोदके पश्येदात्मानं,
न तग्नः प्रविशेज्जलम् । न नक्तं दधि भुञ्जीत न वाय्वहत-
शर्करम् ॥ नासुप्तयूषं नासौद्रं नोष्णैर्नामलकैर्पिना ।
अन्यथा कण्ठवीर्यपादिं जनयेत् । द्यूतमद्यातिसेवाप्रतिभू-
साक्षित्वसमाह्वानगोष्ठीवादित्वाणि न सेवेत । स्रजच्छलो-
पानह्यौ कनकमतीतवासांसि न चान्यैर्द्वैतानि धारयेत् ।
ब्राह्मणमग्निं गाञ्च नोच्छिष्टः स्तुयेत् ॥ भयन्ति चात्र ॥
सुखमात्रं समासेन सहृत्तस्यैतदीरितम् । आरोग्यमायुरर्थो
वा नासङ्गिः प्राप्यते ऋभिः ॥ यस्मिन् यस्मिन्मृतौ ये ये
दोषाः कुप्यन्ति देहिनाम् । तेषु तेषु प्रदातव्या रसास्ते ते
विजानता ॥ वर्षासु न पिबेत्सोयं पिबेच्छरदि सात्वया ।
वर्षासु चतुरो मासान्मात्रावदुदकं पिबेत् ॥ उष्णं हृमे
वसन्ते च कासं शीघ्रे तु शीतलम् । हेमन्ते च वसन्ते च
शीघ्ररिष्टौ पिबेत्तरः ॥ श्वेतशीतं पिबेत् शीघ्रे प्राष्ट-
काले रसं पिबेत् । यूषं वर्षति तस्यान्ते प्रपिबेच्छीतलं
जलम् ॥ स्वस्य एवमतोऽन्यस्तु दोषाहारमताह्वगः ।
स्नेहं सैन्धवचूर्णेन पिप्पलीभिश्च संयुतम् ॥ पिबेदग्निविद-
द्यथं न च वेगान्विधारयेत् । अग्निदीप्तिकरं नृणां रोगाणां
यमनं प्रति ॥ प्राष्टशरद्वसन्तेषु सन्ध्यां स्नेहादिमाचरेत् ।
कफे प्रच्छेदनं, पित्ते विरेको, वस्तिरीरणे ॥ शस्यते त्रिष्वपि
सदा व्यायासो दोषनाशनः । भुक्तं विरुद्धमद्यं व्याया-
साञ्च प्रकुप्यति ॥ उत्तर्गमैयुनाहारशोधने स्यात्तु तन्मनाः ।
नेच्छेद्भोगभयात्प्राज्ञः प्रौढां वा कायमानसीम् ॥ अति-
स्त्रीसंप्रयोगाञ्च रक्षेदात्मानमात्मवान् । शूलकासस्वरश्चास-
कार्ष्यपाण्डुमयक्षयाः ॥ अतिव्यायाज्ज्यन्ते रोगाश्चा-